

Den Europæiske Unions Tidende

L 343

50. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

27. december 2007

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1523/2007 af 11. december 2007 om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår ⁽¹⁾ .....** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1524/2007 af 18. december 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan .....** 5
- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1525/2007 af 17. december 2007 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget .....** 9

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1523/2007

af 11. december 2007

om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95 og 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EU's borgere betragter hunde og katte som kæledyr, og det er derfor ikke acceptabelt at anvende pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår. Der foreligger materiale, der viser, at der i Fællesskabet findes ikke-mærket pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår. Forbrugerne er derfor blevet bekymrede over, at de kan komme til at købe pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår. Den 18. december 2003 ⁽³⁾ vedtog Europa-Parlamentet en erklæring, hvori det gav udtryk for sine betænkeligheder ved handel med sådanne skind og produkter og anmodede om, at der blev sat en stopper for denne handel for at genoprette tilliden hos de europæiske forbrugere og detailhandlere. På samlingerne i Rådet (Landbrug og fiskeri) den 17. november 2003 og 30. maj 2005 blev det også fremhævet, at det er nødvendigt snarest muligt at vedtage regler om handel med hunde- og katteskind samt produkter, hvori sådanne skind indgår.

(2) Det bør præciseres, at kun pelsskind fra husdyrarter af hunde og katte bør omfattes af denne forordning. Da det imidlertid ikke er videnskabeligt muligt at skelne pelsskind fra husdyrkatte fra pelsskind fra andre underarter af katte, der ikke er husdyr, bør definitionen af kat som *felis silvestris*, hvori også indgår underarter af katte, der ikke er husdyr, anvendes i denne forordning.

(3) For at imødegå forbrugernes bekymringer har flere medlemsstater indført lovgivning, der skal forhindre produktion og markedsføring af pelsskind fra hunde og katte.

(4) Der er indbyrdes forskelle mellem de bestemmelser, medlemsstaterne har indført om handel med og indførsel, produktion og mærkning af skind og skindprodukter, og som tager sigte på at undgå, at pelsskind fra hunde og katte markedsføres eller på anden vis anvendes i erhvervsmæssigt øjemed. Nogle medlemsstater har indført et totalt forbud mod produktion af skind fra hunde og katte ved at forbyde opdræt eller aflivning af de pågældende dyr med henblik på skindproduktion, mens andre har indført restriktioner i produktionen og/eller indførslen af skind og produkter, hvori sådanne skind indgår. Nogle medlemsstater har indført mærkningskrav. Borgernes voksende opmærksomhed på problemet vil sandsynligvis få endnu flere medlemsstater til at vedtage yderligere restriktive foranstaltninger på nationalt plan.

(5) Visse pelsskindhandlere i EU har derfor indført en frivillig adfærdskodeks med henblik på at afholde sig fra handel med pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår. Denne adfærdskodeks har imidlertid vist sig ikke at være tilstrækkeligt til at hindre indførsel og salg af pelsskind fra hunde og katte, især når pelsskindhandlerne køber og sælger pelsskind, for hvilke den art, de stammer fra, ikke er angivet og heller ikke er let genkendelig, eller køber produkter, hvori sådanne pelsskind

⁽¹⁾ EUT C 168 af 20.7.2007, s. 42.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 19.6.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.11.2007.

⁽³⁾ EUT C 91 E af 15.4.2004, s. 695.

- indgår, og pelsskindhandlerne risikerer derfor enten, at de pågældende produkter ikke kan handles lovligt i en eller flere medlemsstater, eller at handelen i en eller flere medlemsstater er pålagt yderligere krav, som skal forhindre, at der anvendes pelsskind fra hunde og katte.
- (6) Forskellene mellem de nationale foranstaltninger vedrørende pelsskind fra hunde og katte udgør hindringer for handelen med pelsskind i almindelighed. Foranstaltningerne hindrer det indre markedes funktion, eftersom forekomsten af forskellige retlige krav hæmmer produktionen af pelsskind i almindelighed og vanskeliggør den frie bevægelighed i Fællesskabet for pelsskind, der indføres eller fremstilles lovligt i Fællesskabet. De forskellige retlige krav i de enkelte medlemsstater medfører yderligere byrder og omkostninger for pelsskindhandlere.
- (7) Offentligheden er desuden forvirret over den manglende ensartethed i de retlige krav i medlemsstaterne, hvilket i sig selv udgør en hindring for handelen.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning bør derfor harmonisere bestemmelserne i medlemsstaterne om forbud mod salg, udbud til salg og distribution af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, og således forhindre forstyrrelser af det indre marked for alle andre lignende produkter.
- (9) For at afhjælpe den nuværende opsplitning af det indre marked er det nødvendigt at indføre harmonisering, idet det instrument, der er mest effektivt og stemmer bedst overens med proportionalitetsprincippet med hensyn til at modvirke de handelshindringer, der opstår som følge af forskellene i nationale krav, vil være et forbud mod markedsføring i samt indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår.
- (10) Et mærkningskrav ville ikke være egnet til at nå det samme resultat, da det ville medføre en uforholdsmæssig stor byrde for beklædningsindustrien, herunder for erhvervsdrivende, der specialiserer sig i imiteret pelsskind, og være forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger, når pelsskind kun udgør en meget lille del af produktet.
- (11) Der er ingen tradition for opdræt af hunde og katte til pelsskindproduktion i Fællesskabet, selv om der er set eksempler på, at der er fremstillet pelsskind fra hunde og katte. Langt de fleste produkter af hunde- og kattepelsskind i Fællesskabet synes at stamme fra tredjelande. For at være mere effektivt bør forbuddet mod samhandelen inden for Fællesskabet derfor suppleres med et forbud mod indførsel af de pågældende produkter i Fællesskabet. Et sådant importforbud ville også imødekomme de betænkeligheder, som forbrugerne har ytret med hensyn til den mulige indførsel i Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte, særlig da der er flere forhold, der peger på, at de pågældende dyr holdes og aflives på en inhuman måde.
- (12) Et eksportforbud bør desuden sikre, at der ikke i Fællesskabet fremstilles pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår, til udførsel.
- (13) Det bør dog fastsættes, at det generelle forbud mod markedsføring, indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår, kan fraviges i begrænset omfang. Dette gælder pelsskind fra hunde og katte, der indføres og markedsføres til uddannelsesformål eller med henblik på udstopning.
- (14) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 ⁽¹⁾ fastsættes sundheds- og dyresundhedsbestemmelser for afsætning og indførsel eller udførsel af animalske biprodukter, herunder hunde- og katteskind. Det er derfor hensigtsmæssigt at afklare anvendelsesområdet for forordningen, som bør være en eneste gældende retsakt vedrørende markedsføring og indførsel eller udførsel af hunde- og kattepelsskind, herunder råskind, i alle etaper af produktionen. Imidlertid bør nærværende forordning ikke have indvirkning på forpligtelserne i henhold til forordning (EF) nr. 1774/2002 vedrørende bortskaffelse af hunde- og katteskind af hensyn til beskyttelse af folkesundheden.
- (15) Foranstaltninger, der har henblik på forbuddet mod anvendelse af katte og hunde til pelsskindproduktion, bør anvendes ensartet i hele Fællesskabet. Hvilke metoder der i øjeblikket anvendes til at identificere pelsskind fra hunde og katte, f.eks. DNA-analyse, mikroskopi og MALDI-TOF-massespektrometri, varierer imidlertid fra medlemsstat til medlemsstat. Oplysningerne om de pågældende metoder bør stilles til rådighed for Kommissionen, så de retshåndhavende organer løbende holdes underrettet om nye udviklinger på området, og det kan vurderes, om der bør stilles krav om anvendelse af en ensartet metode.
- (16) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (17) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at udvikle analysemetoder til at identificere, hvilken art pelsskindet stammer fra, og undtagelsesvis vedtage foranstaltninger, som gør det muligt at fravige forbuddet i denne forordning. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 829/2007 (EUT L 191 af 21.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- (18) Medlemsstaterne bør fastsætte regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, og sikre, at de iværksættes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Navnlige bør medlemsstater, som beslaglægger leverancer af pelsskind fra hunde og katte som led i anvendelsen af denne forordning, vedtage love, der giver mulighed for konfiskation og destruktion af sådanne leverancer og til suspension eller tilbagekaldelse af de pågældende næringsdrivendes import- eller eksportlicenser. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at anvende strafferetlige sanktioner, hvis dette er muligt i henhold til national ret.
- (19) Målet med denne forordning, nemlig fjernelse af hindringer for det indre markeds funktion ved på fællesskabsplan at harmonisere de nationale forbud angående handel med skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er at forbyde markedsføring og indførsel i eller udførsel fra Fællesskabet af hunde- og kattepelsskind samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår, med henblik på at fjerne hindringer for det indre markeds funktion og genoprette forbrugernes tillid til, at de pelsskindprodukter, som de køber, ikke indeholder hunde- og kattepelsskind.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »kat«: dyr af arten *felis silvestris*
- 2) »hund«: dyr af underarten *canis lupus familiaris*
- 3) »markedsføring«: besiddelse af hunde- og/eller kattepelsskind eller et produkt, hvori sådanne pelsskind indgår, med henblik på salg, herunder udbud til salg, salg og distribution
- 4) »indførsel«: overgang til fri omsætning, som defineret i artikel 79 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

med undtagelse af indførsel i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, som defineret i artikel 45, stk. 2, litra b) i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter⁽²⁾

- 5) »udførsel«: procedure for udførsel, der giver mulighed for, at en fællesskabsvare føres ud af Fællesskabets toldområde, som defineret i artikel 161 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

Artikel 3

Forbud

Markedsføring og indførsel i eller udførsel fra Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår, er forbudt.

Artikel 4

Fravigelser

Uanset artikel 3 kan Kommissionen undtagelsesvis vedtage foranstaltninger, der tillader at markedsføre, indføre eller udføre pelsskind fra hunde og katte eller produkter, hvori sådanne pelsskind indgår, til uddannelsesformål eller med henblik på udstopning.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordningen, og som fastsætter de nærmere vilkår for en sådan fravigelse, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 6, stk. 2.

Artikel 5

Metoder til at identificere, hvilken art pelsskindet stammer fra

Medlemsstaterne underretter senest den 31. december 2008 og derefter hver gang, en ny udvikling gør det påkrævet, Kommissionen om, hvilke analysemetoder de anvender til at identificere, hvilken art pelsskindet stammer fra.

Kommissionen kan vedtage foranstaltninger, som fastsætter analysemetoder, der anvendes til at identificere, hvilken art pelsskindet stammer fra. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den med nye bestemmelser, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 6, stk. 2, og opføres i et bilag til forordningen.

Artikel 6

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er nedsat ved artikel 58, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af

⁽²⁾ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlov-
givningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer-
autoritet og om procedurer vedrørende fødevarer-
sikkerhed ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a,
stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 7

Rapportering

Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om deres
indsats til håndhævelse af denne forordning.

Senest den 31. december 2010 aflægger Kommissionen rapport
til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af forord-
ningen, herunder om toldaktiviteter i forbindelse hermed.

Kommissionens rapport offentliggøres.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2007.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

M. LOBO ANTUNES

Formand

Artikel 8

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal
anvendes ved overtrædelse af nærværende forordning, og træffer
alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes.
Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til
overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne
giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest
den 31. december 2008 og underretter den hurtigst muligt om
alle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 9

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter
offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 31. december 2008.

⁽¹⁾ EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 575/2006 (EUT L 100 af 8.4.2006, s. 3).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1524/2007

af 18. december 2007

om ændring af forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 191,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2004/2003 ⁽²⁾, skal Europa-Parlamentet offentliggøre en rapport om anvendelsen af forordningen og i givet fald foreslå ændringer af finansieringsordningen.
- (2) I sin beslutning af 23. marts 2006 om politiske partier på europæisk plan ⁽³⁾ anførte Europa-Parlamentet, at forordning (EF) nr. 2004/2003 burde forbedres på en række punkter i lyset af den erfaring, der er opnået siden forordningens ikrafttræden i 2004, med det altovervejende mål at forbedre finansieringssituationen for disse politiske partier samt fonde tilknyttet dem.
- (3) Der bør indføres bestemmelser om finansiel støtte til politiske fonde på europæisk plan, da politiske fonde på europæisk plan, der er knyttet til de politiske partier på europæisk plan, gennem deres aktiviteter kan støtte de mål, de politiske partier på europæisk plan forfølger, navnlig ved at bidrage til debatten om europæiske politiske spørgsmål og om den europæiske integrationsproces, f.eks. ved at være katalysator for nye idéer, analyser og politiske løsninger. Midlerne til denne finansielle støtte bør opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget under sektionen vedrørende Parlamentet, ligesom det er tilfældet med politiske partier på europæisk plan.
- (4) Det er et vigtigt mål at sikre den bredest mulige borgerdeltagelse i Den Europæiske Unions demokratiske liv. I den forbindelse kan politiske ungdomsorganisationer spille en særlig rolle ved at skabe interesse for og konkret viden om Den Europæiske Unions politiske system hos unge mennesker og derved aktivt fremme deres deltagelse i den demokratiske proces på europæisk niveau.
- (5) For at forbedre betingelserne for finansieringen af politiske partier på europæisk plan, samtidig med at disse opfordres

til at sikre en passende langsigtet finansiel planlægning, er det nødvendigt at justere mindstekravene til medfinansiering. Der bør fastsættes samme mindstekrav til medfinansiering for politiske fonde på europæisk plan.

- (6) Med henblik på yderligere at understrege og fremme det europæiske aspekt ved valg til Europa-Parlamentet bør det klart fastslås, at bevillinger fra Den Europæiske Unions almindelige budget også kan anvendes til at finansiere kampagner, der føres af politiske partier på europæisk plan i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet, forudsat at dette ikke udgør en direkte eller indirekte finansiering af nationale politiske partier eller kandidater. Politiske partier på europæisk plan gennemfører navnlig aktiviteter i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet med henblik på at tydeliggøre disse valgs europæiske karakter. I overensstemmelse med artikel 8 i akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet, der er knyttet som bilag til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom ⁽⁴⁾, er finansiering af og grænser for valgomskostninger ved valg til Europa-Parlamentet underlagt nationale bestemmelser i de enkelte medlemsstater. Den nationale lovgivning gælder også for valgomskostninger ved nationale valg og folkeafstemninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EF) nr. 2004/2003

I forordning (EF) nr. 2004/2003 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 tilføjes følgende numre:
  - »4) »politisk fond på europæisk plan«: en enhed eller et netværk af enheder, der har status som juridisk person i en medlemsstat, som er knyttet til et politisk parti på europæisk plan, og som via sine aktiviteter og ud fra de mål og grundlæggende værdier, Den Europæiske Union forfølger og bygger på, støtter og supplerer målene for det politiske parti på europæisk plan, bl.a. ved at:
    - observere, analysere og bidrage til debatten om europæiske politiske spørgsmål og om den europæiske integrationsproces

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29.11.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.12.2007.

⁽²⁾ EUT L 297 af 15.11.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 127.

⁽⁴⁾ EFT L 278 af 8.10.1976, s. 1. Ændret ved afgørelse 2002/772/EF, Euratom (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1).

- planlægge aktiviteter forbundet med europæiske politiske spørgsmål, såsom at arrangere og støtte gennemførelse af seminarer, kurser, konferencer og undersøgelser på disse områder blandt de berørte aktører, herunder ungdoms-organisationer og andre repræsentanter for civilsamfundet
- organisere samarbejde med enheder af samme art med henblik på at fremme demokratiet
- udgøre en ramme for nationale politiske fonde og det videnskabelige miljø og andre aktører med henblik på at samarbejde på europæisk plan

5) »finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget«: et tilskud, jf. artikel 108, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (*) (i det følgende benævnt »finansforordningen«).

(*) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1525/2007 (EUT L 343 af 27.12.2007, s. 9).

2) I artikel 3 bliver den eksisterende tekst stk. 1, og følgende stykker tilføjes:

»2. En politisk fond på europæisk plan skal opfylde følgende betingelser:

- a) Den skal være tilknyttet et af de politiske partier på europæisk plan, der er anerkendt som sådant, jf. stk. 1, som bekræftet af det pågældende parti.
- b) Den skal have status som juridisk person i den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende. Den skal som juridisk person være adskilt fra det politiske parti på europæisk plan, hvortil den er knyttet.
- c) Den skal, særligt i sit program og i sine aktiviteter, overholde de principper, som Den Europæiske Union bygger på: principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet.
- d) Den må ikke have fortjeneste som mål.
- e) Den skal have en bestyrelse med en geografisk afvejet sammensætning.

3. Inden for rammerne af denne forordning skal alle politiske partier og fonde på europæisk plan definere de

særlige regler for deres forbindelser i overensstemmelse med national lovgivning, herunder sikre en passende adskillelse af den daglige drift og af de ledende strukturer i den politiske fond på europæisk plan på den ene side og det politiske parti på europæisk plan, som fonden er tilknyttet, på den anden side.«

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) dokumenter, der godtgør, at ansøgeren opfylder betingelserne i artikel 2 og 3«.

b) Følgende nye stykker tilføjes:

»4. En politisk fond på europæisk plan kan kun ansøge om finansiering over Den Europæiske Unions almindelige budget gennem det politiske parti på europæisk plan, som den er tilknyttet.

5. Finansiering af en politisk fond på europæisk plan sker på basis af fondens tilknytning til et politisk parti på europæisk plan, idet artikel 10, stk. 1, finder anvendelse. Artikel 9 og 9a finder anvendelse på de midler, der således tildeles.

6. Midler tildelt en politisk fond på europæisk plan må kun anvendes til at finansiere fondens aktiviteter, jf. artikel 2, stk. 4. De må under ingen omstændigheder anvendes til at finansiere valg- eller folkeafstemningskampagner.

7. Stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse på politiske fonde på europæisk plan ved behandlingen af ansøgninger om finansiering over Den Europæiske Unions almindelige budget.«

4) I artikel 5 tilføjes følgende stykker:

»4. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på politiske fonde på europæisk plan.

5. Hvis et politisk parti på europæisk plan, som en politisk fond på europæisk plan er tilknyttet, ikke mere kan anses for et sådant, udelukkes den pågældende politiske fond på europæisk plan fra finansiering i henhold til denne forordning.

6. Hvis Europa-Parlamentet konstaterer, at en af betingelserne i artikel 3, stk. 2, litra c), ikke længere er opfyldt, udelukkes den pågældende politiske fond på europæisk plan fra finansiering i henhold til denne forordning.«

5) Artikel 6, 7 og 8 affattes således:

»Artikel 6

Krav i forbindelse med finansiering

1. Politiske partier på europæisk plan og politiske fonde på europæisk plan:

- a) offentliggør hvert år en oversigt over indtægter og udgifter og en erklæring om aktiver og passiver
- b) opgiver indtægtskilder i form af en fortegnelse over donatorerne og gaver, som hver donator har givet, med undtagelse af gaver, som ikke overstiger 500 EUR pr. år og pr. donator.

2. Politiske partier på europæisk plan og politiske fonde på europæisk plan må ikke modtage:

- a) anonyme gaver
- b) gaver fra budgetterne for de politiske grupper i Europa-Parlamentet
- c) gaver fra enhver virksomhed, som offentlige myndigheder direkte eller indirekte kan udøve bestemmende indflydelse over som følge af ejerskab, kapitalindskud eller de for virksomheden gældende regler
- d) gaver, der overstiger 12 000 EUR pr. år og pr. donator fra enhver fysisk eller juridisk person ud over de virksomheder, der er nævnt i litra c), jf. dog stk. 3 og 4
- e) gaver fra en offentlig myndighed i et tredjeland, herunder fra enhver virksomhed, som offentlige myndigheder direkte eller indirekte kan udøve bestemmende indflydelse over som følge af ejerskab, kapitalindskud eller de for virksomheden gældende regler.

3. Bidrag til et politisk parti på europæisk plan fra nationale politiske partier, der er medlemmer af et politisk parti på europæisk plan, eller fra en fysisk person, der er medlem af et politisk parti på europæisk plan, er tilladt. Bidragene til et politisk parti på europæisk plan fra nationale politiske partier eller fra en fysisk person må ikke overstige 40 % af det årlige budget for det pågældende parti på europæisk plan.

4. Bidrag til en politisk fond på europæisk plan fra nationale politiske fonde, der er medlemmer af en politisk fond på europæisk plan, og fra politiske partier på europæisk plan, er tilladt. Sådanne bidrag må ikke overstige 40 % af det årlige budget for den pågældende fond på europæisk plan og må ikke stamme fra midler, som et politisk parti på europæisk plan har modtaget over Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til denne forordning.

Det pågældende politiske parti på europæisk plan har bevisbyrden.

Artikel 7

Forbud mod finansiering

1. Finansieringen af politiske partier på europæisk plan over Den Europæiske Unions almindelige budget eller fra enhver anden kilde kan ikke anvendes til direkte eller indirekte finansiering af andre politiske partier og navnlig ikke af nationale partier eller kandidater. Sådanne nationale partier og kandidater er fortsat underlagt de nationale regler.

2. Finansieringen af politiske fonde på europæisk plan over Den Europæiske Unions almindelige budget eller fra enhver anden kilde må ikke anvendes til direkte eller indirekte finansiering af politiske partier eller kandidater, hverken på europæisk eller nationalt plan, eller fonde på nationalt plan.

Artikel 8

Udgifternes art

Uden at det berører finansieringen af politiske fonde, kan bevillinger fra Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til denne forordning kun anvendes til udgifter, der har direkte forbindelse med de målsætninger, som er fastsat i det i artikel 4, stk. 2, litra b), nævnte politiske program.

Disse udgifter omfatter administration, teknisk støtte, møder, forskning, grænseoverskridende arrangementer, undersøgelser, information og publikationer.

I de udgifter, som politiske partier på europæisk plan afholder, kan også indgå finansiering af kampagner, som føres af politiske partier på europæisk plan i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet, som de deltager i, jf. artikel 3, stk. 1, litra d). I overensstemmelse med artikel 7 må disse bevillinger hverken direkte eller indirekte finansiere nationale politiske partier eller kandidater.

Sådanne midler må ikke anvendes til at finansiere folkeafstemningskampagner.

I overensstemmelse med artikel 8 i akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet er finansiering af og grænser for valgomskostninger for alle partier og kandidater ved valg til Europa-Parlamentet dog underlagt de nationale bestemmelser i de enkelte medlemsstater.«

6) Artikel 9, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

»1. Bevillingerne til finansiering af de politiske partier på europæisk plan og til politiske fonde på europæisk plan fastsættes i forbindelse med den årlige budgetprocedure og anvendes i overensstemmelse med finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes af den anvisningsberettigede.

2. Værdiansættelse af løsøre og fast ejendom og afskrivning heraf foretages i overensstemmelse med de gældende regler for institutionerne som fastsat i artikel 133 i finansforordningen.

3. Kontrollen med de midler, der tildeles i henhold til denne forordning, foretages i overensstemmelse med finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne her til.

Kontrollen foretages desuden ved en årlig påtegning fra en ekstern og uafhængig revision. Denne påtegning fremsendes senest seks måneder efter det pågældende finansårs afslutning til Europa-Parlamentet.»

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Åbenhed

Europa-Parlamentet offentliggør samlet i en dertil oprettet rubrik på sit websted følgende dokumenter:

- en årlig rapport med en oversigt for hvert regnskabsår, hvor der er udbetalt støtte, over de beløb, der er udbetalt til hvert enkelt politisk parti på europæisk plan eller til hver enkelt fond på europæisk plan
- Europa-Parlamentets rapport om anvendelsen af denne forordning samt om de finansierede aktiviteter, jf. artikel 12
- gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning.«

8) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Finansieringen over Den Europæiske Unions almindelige budget kan ikke overstige 85 % af de

finansieringsberettigede omkostninger, som et politisk parti eller en politisk fond på europæisk plan afholder. Det pågældende politiske parti på europæisk plan har bevisbyrden.«

9) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Evaluerings

Senest den 15. februar 2011 offentliggør Europa-Parlamentet en rapport om anvendelsen af denne forordning samt om de finansierede aktiviteter. Det foreslår i givet fald ændringer af finansieringsordningen.«

Artikel 2

Overgangsbestemmelser

Denne forordning finder anvendelse på tilskud, der fra regnskabsåret 2008 bevilges politiske partier på europæisk plan.

For regnskabsåret 2008 kan der udelukkende ansøges om tilskud til politiske fonde på europæisk plan i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2004/2003 for tilskudsberettigede omkostninger, der er påløbet efter den 1. september 2008.

Politiske partier på europæisk plan, som rettidigt har indgivet ansøgning om tilskud for 2008, kan inden den 28. marts 2008 indgive en supplerende ansøgning om tilskud under henvisning til ændringerne i henhold til denne forordning og i givet fald en ansøgning om tilskud til den politiske fond på europæisk plan, der er tilknyttet det pågældende politiske parti. Europa-Parlamentet vedtager de fornødne gennemførelsesforanstaltninger.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2007.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

M. LOBO ANTUNES

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1525/2007

af 17. december 2007

om ændring af forordning (EF, Euratom) Nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 279,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse,

under henvisning til Revisionsrettens udtalelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2004/2003 af 4. november 2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan⁽¹⁾ fastsættes bl.a. bestemmelser om finansiering af politiske partier på europæisk plan over Den Europæiske Unions almindelige budget.
- (2) Artikel 12 i forordning (EF) nr. 2004/2003 bestemmer, at Europa-Parlamentet skal offentliggøre en rapport om anvendelsen af forordningen og i givet fald foreslå ændringer til finansieringsordningen.
- (3) I beslutning af 23. marts 2006 om politiske partier på europæisk plan⁽²⁾ anførte Europa-Parlamentet, at forordning (EF) nr. 2004/2003 burde forbedres på en række punkter i lyset af den erfaring, der var opnået siden dens ikrafttræden i 2004.
- (4) Reglerne for finansiering af politiske partier på europæisk plan bør tilpasses, så de i højere grad tager hensyn til de særlige betingelser, som politiske partier arbejder under, herunder skiftende politiske udfordringer og dagsordener, der har budgetmæssige virkninger, som de politiske partier ikke kan forudsige, når de udarbejder deres årlige arbejdsprogrammer og budgetter. Der bør med henblik herpå indføres en begrænset mulighed for at overføre midler fra et givet år til første kvartal i det følgende år.

- (5) For at fremme partiernes muligheder for langsigtet finansiel planlægning, tage højde for finansieringsbehov, der varierer fra år til år, og styrke partiernes incitament til ikke udelukkende at basere sig på offentlig finansiering, bør de politiske partier på europæisk plan have mulighed for at opbygge begrænsede finansielle reserver baseret på egne midler, der stammer fra andre kilder end Den Europæiske Unions almindelige budget. Ovennævnte særlige undtagelser fra forbuddet mod fortjeneste er en undtagelse og bør ikke danne præcedens.

- (6) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002⁽³⁾ bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1605/2002 indsættes følgende stk. 4 i artikel 109:

»4. Hvis et europæisk politisk partis indtægter overstiger udgifterne ved udgangen af det regnskabsår, hvortil det modtog et driftstilskud, kan en del af overskuddet indtil 25 % af de samlede indtægter for det pågældende år, som en undtagelse fra forbuddet mod fortjeneste ifølge stk. 2, fremføres til det følgende år, forudsat at midlerne anvendes inden udgangen af første kvartal i det følgende år.

I forbindelse med kontrollen af, om forbuddet mod fortjeneste er overholdt, tages der ikke hensyn til de egne midler, herunder navnlig gaver og medlemsgebyrer, fremkommet i forbindelse med et europæisk politisk partis årlige transaktioner, der overstiger de 15 % af de støt-teberettigede omkostninger, som påhviler støttemodtageren.

Andet afsnit finder ikke anvendelse, hvis de finansielle reserver for et politisk parti på europæisk plan overstiger 100 % af partiets gennemsnitlige årlige indtægter.»

⁽¹⁾ EUT L 297 af 15.11.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1524/2007 (Se side 5 i denne EUT).

⁽²⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 127.

⁽³⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF, Euratom) Nr. 1995/2006 (EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17 december 2007.

På Rådets vegne

J. SILVA

Formand
